

РЕШЕНИЕ

№ 1422

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 10.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4201** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-253/07.04.2021 г. по описа на дирекция ОДОП-С., от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя Ж. А. И. срещу Ревизионен акт № Р-22221320005086-091-001/04.01.2021 г., издаден от П. Т. П.– орган, възложил ревизията и Г. С. Б. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 420/29.03.2021 г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се сочи, че ревизионният акт е незаконосъобразен, органите по приходите са пренебрегнали и не са обсъдили обстоятелствата, отразени в представените от жалбоподателя първични счетоводни документи. Представени са приемо –предавателни протоколи, които свидетелстват за предаване на стоката, която е родово определени вещи. Позовава се на съдебна практика на СЕС. В тази връзка излага доводи, че изводите на органите по приходите, че не са налице реални доставки на стоки са необосновани и не кореспондират с представените доказателства. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.А., която поддържа жалбата и моли РА, да бъде отменен. Не се претендират разноски. Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде

приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 05.01.2021г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 18.01.2021г. /вх. № 53-06-320 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 420/22.03.2021г на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 24.03.2021г. Жалба с вх.№ 53-04-253/07.04.2021г. по описа на АССГ е подадена на 07.04.2021г. т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221320005086-020-001/ 24.08.2020 г.. връчена по електронен път на 25.08.2020 г.. издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за период от 01.09.2019г. до 30.09.2019г. Срокът за извършване на ревизията е до 25.11.2020г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад РД/ №Р-22221320005086-092-001 /08.12.2020 г. Дружеството не е упражнило правото си по чл. 117. ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД не е постъпило писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221320005086-091-001 от 04.01.2021 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Г. С. Б. - на длъжност главен инспектор по приходите при ГД на НАП С. - ръководител на ревизията

С издадения ревизионен акт на дружеството е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 40 700.00 лв. по фактура №000...05/30.09.2019г. издадена от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и са начислени лихви в размер на 5 065.29 лв.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на и.д.Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК.

Решение №420/22.03.2021г. също е издадено от компетентен орган при условията на заместване – а именно директора на дирекция „ОДОП“ – С., От това следва изводът, че ЗВР, РА и РД, както и Решението на Директора на Д“ОДОП“-С. са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице

в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на доставката по закупуване на родово определени вещи –варова мазилка, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган. Неоснователни са възраженията в тази насока, изложени в жалбата, а именно че констатациите на органите по приходите се основават на предположения и на съмнения.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

Основна дейност на дружеството през ревизирания период е отдаване под наем и оперативен лизинг на тежкотоварни автомобили без водач. Дружеството няма декларирано имущество и търговски обекти на територията на страната.

Не са представени документи за наети складови и търговски площи, както и за собствени недвижими имоти.

По делото няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднал данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност. Безспорно е установено също така и че доставчика по спорната доставка, с който жалбоподателят е сключил договор за доставка по процесната фактура, също е данъчно регистрирано лице по ЗДДС.

Органите по приходите са констатирани, че за ревизирания данъчен период м. 09.2019 г. [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 40 700.00 лв. по фактура №000.-05/30.09.2019г. издадена от [фирма] с предмет на доставката варова мазилка - чувал 25 кг..1850 бр. На основание чл. 45 от ДОПК. на посоченото дружеството е извършена насрещна проверка, документирана с Протокол за извършване на насрещна проверка №П-2222052О144989-141 -001 / 23J 1.2020 г. До дружеството е изготвено ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Доказателства не са представени.

От ревизираното лице са представени Заявка за доставка на варова мазилка от 29.09.2019 г. от „О. В. Л.. V. GB270737691. Договор от 30.09.2019 г. за доставка и продажба на варова мазилка -чувал 25 кг., количество 1 850 бр. при цена 57.10 евро за брой с място на товарене [населено място]. [улица] „база Ф.“, като транспортът е за сметка на „О. В.“ Л.. представлявано от П. Д.. Приложен е и споразумителен протокол от 30.12.2019 г. за договорено отложено плащане на сумата от 206 604.10 лв. по инвойс №000.11/ 30.09.2019 г., като клиентът се задължава да изплати цялата сума в срок до 30.12.2020г. Относно извършения транспорт на стоките, предмет на ВОД са предоставени 3 международни товарителници от 01.10.2019г. и 02.10.2019г. с указан разтоварен пункт ЕО D. К. F. 640 03.G., с вписан превозвач - [улица]" Е. ЕИК[ЕИК]. От вписания в ЧМР превозвач [фирма], от управителя са представени декларация,

копия на инвойси към О. В. Л., копие на лиценз №20321. регистрационни талони. Приложено е и заверено копие на договор за наем на персонал, ведно с фактура, издадена от [фирма].

След справка в информационната система на НАП е установено, че в дневника за продажби за м. 09 и м. 10 2019 г. на [фирма], същото е отразило 7 инвойси към О. В. Л., с ДДС в общ размер на 9016,38 лева и предмет на доставките –услуги.

С протокол, по надлежния ред в ДОПК, ревизиращия екип е присъединил и писмени доказателства, събрани при извършена проверка на жалбоподателя, проведена преди настоящото ревизионно производство- инвойс №00..083/02.10.2019 г. на стойност 1 380.00 евро с доставчик [фирма] и получател О. В. Л.. за извършен транспорт с МПС С А6 723 Р А/ С7595 ЕМ С./С., СА7095ТМ/С2918ЕМ; СМР от 01.10.2019 г. и 02.10.2019 г. с данни за изпращач [фирма], получател О. В. Л., разтоварен пункт ЕО D. К. F. 640 03. G., превозена стока -L. P. CN code 38160000 - общо 46 250 кг.; писмени обяснения от управителя на [фирма], съгласно които през м. 09 2019 г. дружеството е наето от О. В. Л. да извърши превоз на строителни материали от [населено място], [улица]“, база Ф. до Гърция.

Не са предоставени изрично изисканите писмени обяснения от шофьора, извършил съответния транспорт, относно мястото, където е извършено товаренето и съответно разтоварването на стоките: вида на стоката, количество и разфасовки; лицата, които са приели стоките, кога и с какъв товар съответното МПС се е върнало на територията на Република България

При извършена проверка от органите по приходите, приобщени към ревизията с Протокол № 1749109/24.11.2020 г., от О. В. Л. не са представени никакви документи и не е осъществен контакт с представляващия. За м. 09 и м. 10 2019 г. подадените СД са с нулеви стойности, т.е. чуждестранното дружество не е декларирате В.. Дружеството е дерегистрирано на 30.11.2019 г. Представляващият П. Д. П. е български гражданин.

Жалбоподателят е представил процесната фактура с № 000...05/30.09.2019г. с данъчна основа в размер на 203 500 лева и начислено ДДС в размер на 40 700 лева, издадена от [фирма]. Съгласно представения договор от 30.09.2019г., сключен между цитираното дружество и жалбоподателя, [фирма] се задължава да предостави, а жалбоподателят да приеме заявеното количество варова мазилка – чувал 25 кг. Договорено е разплащането да се извърши по банков път в срок до 90 дни от издаването на фактурата. С Анекс №1/30.12.2019 г. страните се споразумяват да се удължи срокът на плащане до 30.12.2020 г. Приложени са приемо-предавателни протоколи за предаване на стоките от 01.10.2019 г. и 02.10.2019 г.

Процесната фактура е включена в дневника за продажби на доставчика. Едновременно с това липсват данни за регистрирани търговски обекти и МПС на доставчика [фирма]. Същият не е наемал лица на трудови и извънтрудови правоотношения.

Не са представени доказателства от кого се стопанисва складова база „Ф.“. Липсват данни и доказателства за произхода на стоката.

Въз основа на така установените факти и обстоятелства, ревизиращият екип е направил извод, че се касае за фиктивна доставка, т.е. изобщо липсва предмет на доставката и е налице абсолютна симулация. Към датата на издаване на фактурата не са изпълнени условията за възникване на данъчно събития съгласно чл.25 ал.2 от ЗДДС т.е. няма данни собствеността на стоката да е прехвърлена на 30.09.2019г. по представените приемо –предавателни протоколи.

На основание чл.68 ал.1 т.1 от ЗДДС, връзка с чл. 6 от ЗДДС. на [фирма] е отказан данъчен кредит в размер на -40 700.00 лв. по процесната фактура № 000...05/30.09.2019г., издадена от [фирма].

Изводите на органите по приходите изцяло са възприети и от решаващия орган. В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани допълнителни доказателства.

Безспорно по делото е, че спорната доставка е с предмет стоки – родово определени вещи –варова мазилка, както и обстоятелството че издадената фактура фигурира, както в дневниците за продажби на доставчика, така и в регистрите на жалбоподателя за месец 09.2019г.

Анализирайки всички писмени доказателства, съдът намира че изводите на ревизиращия екип и решаващия орган, относно липса на извършена доставка на стоки, са законосъобразни и обосновани. Декларираната фактура от жалбоподателя, е за доставка, за която не са събраха доказателства, че е реално осъществена.

По съществуването на спора следва да се има предвид, че механизмът на ДДС поставя като условие за възникване на правото на данъчен кредит установяване наличието на реална доставка по смисъла на чл.6 , чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС като на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл.25,ал.1 ЗДДС възниква задължение за регистрираното лице да начисли данък и съответно свързаното с това право на получателя да ползва данъчен кредит. Жалбоподателят, който е ревизирано лице, което твърди, че в негова полза е възникнало субективното материално право за приспадане на данъчен кредит, следва да установи по несъмнен начин реалността на доставките

Съгласно трайната практика на С. и СЕС, за да се признае право на приспадане на данъчен кредит получателят следва да разполага със счетоводни документи за доставка, която да е реално осъществена. В този смисъл са решенията по дела С-152/02; С-285/11; с-78/12 на С.. От значение за признаване право на данъчен кредит е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е. в процесния случай- да е извършена доставката на стока от издателя на фактурата. При оспорване на фактурата, касаещо отразената в нея стопанска операция, задължение на ползващия се от правата по този документ е да докаже, че отразената във фактурата стопанска операция действително е осъществена, което в случая не е сторено.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури, за което по делото не се спори, че е изпълнено. Липсата обаче на реално осъществена доставка, дори да са изпълнени всички останали законови изисквания, никога не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит

Предмет на доказване при изследване реалността на доставка на стока са фактическата възможност на доставчика да достави стоки от съответния вид и в необходимото количество, обстоятелствата, свързани с прехвърлянето правото да се разпорежда с вещта като собственик, съхранението, превозът и предаването им на получателя по фактурата. Предвид обстоятелството, че настъпването на данъчно събитие, а именно извършването на доставка, е факт от обективната действителност, в резултат на който за задълженото лице настъпва благоприятен данъчен ефект, то следва да установи и докаже проявлението на този правопораждащ юридически факт.

Съгласно чл.68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка ревизиращите органи правилно са изследвали реалността на доставката и са извършили всички възможни процесуални действия по ДОПК с цел събиране на максимален обем доказателства.

В конкретния случай, макар и спорната доставка да фигурира в счетоводството и на жалбоподателя и на доставчика, наличието на редовно водено счетоводство, не е достатъчно и не може да обоснове извод, че спорната доставка е реално извършена.

В хода на ревизионното производство, са изискани и събрани доказателства, както за прехвърляне на собствеността върху стоките от доставчиците на получателя, така и за възможността на доставчика да извърши това. Установено е, че както доставчиците, така и ревизираното лице не са представили и не притежават документи, доказващи прехвърлянето на собствеността на стоките в патримониума на ревизираното лице.

Доставчикът [фирма] не е представил никакви доказателства, от които да се установи, че към момента на издаване на процесната фактура е разполагал с въпросните количества варова мазилка. Не са представени документи за предходни доставки, нито счетоводен регистър на сметка 302 - стоки, от който да е видно заприходяване и последващо изписване на тези стоки. Не са налице доказателства за това къде е съхранявана стоката до продажбата ѝ на ревизираното лице, нито за транспортирането ѝ до склад на получателя. Няма данни за производителя на стоката, от кого е била пакетирана, има ли обозначение на производител, тегло и други данни на чувалите, в които се твърди, че стоката е приета от жалбоподателя. Липсват данни за конкретни характеристики на варовата мазилка, - вид, качество, характеристики на строителния материал, индивидуализиращи признаци за качество. Такива доказателства не са представени и в хода на съдебното производство.

Жалбоподателят не е удостоверил по никакъв начин основанията за ползване на обекта, намират се в [населено място]. [улица], база „Ф.“, който е посочен като склад за съхранение на стоките. Не са ангажирани документи, нито за собственост, нито за наем.

В тази връзка, неоснователни са доводите на жалбоподателя, че след като документално сделката е оформена с всички необходими счетоводни документи, не е налице правно основание за отказ да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени и липсват доказателства за заплащане на стоките. Според представен Анекс №1/30.12.2019г. към договора, страните се споразумяват да се удължи срокът на плащане до 30.12.2020 г., но няма данни такова да е осъществено. Не са представени и доказателства за извършено плащане от страна на О. В. Л. към [фирма]. Според представения споразумителен протокол за отложено плащане от

30.12.2019 г.. същото е следвало да бъде извършено до 30.12.2020 г., но не са ангажирани доказателства за извършено такова, независимо, че срокът е настъпил.

Отделно от това не са представени от жалбоподателя доказателства за лицата, които са участвали в приемането и предаването на стоките, както и в тяхното товарене и разтоварване, тъй като се касае за значителен по обем и тегло строителен материал.

Допълнително решаващия орган е констатирал и факта, че подписът на управителят на [фирма] - Ц. Г., съществено се различава от саморъчния подпис на лицето, положен в нотариално заверена декларация, намираща се в Търговския регистър. В тази връзка правилно е обоснован извод, че документите са съставени с цел да удостоверят изгодни за ревизираното лице факти, без да отразяват действително развили се между страните отношения.

Последващи доставки, включително ВОД, не е възможно да бъдат извършени, ако доставчикът не разполага със съответните стоки, за да може да прехвърли фактическата разпоредителна власт върху тях към друго лице. включително и чрез превозването им от територията на страната до територията на друга държава членка. В този смисъл няма как да се приеме, че притежаваните и представени от жалбоподателя документи за извършени ВОД към О. В. Л. се отнасят, именно за придобита по издадените от [фирма] стока.

В обобщение, според настоящия съдебен състав не са събрани достатъчно годни доказателства, че реално е осъществена доставка по процесната фактура между жалбоподателя и [фирма]. Затова, съдът приема, че не са налице основанията по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1. т. 1 във вр. с чл. 6 от ЗДДС за възникване и упражняване на претендираното право на данъчен кредит. При условие, че е издадена фактура и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция от съответния доставчик, няма основание за ползване на право на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1. т. 1 от ЗДДС.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1902,96 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ 53-04-253/07.04.2021 г. по описа на дирекция ОДОП-С., от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя Ж. А. И. срещу Ревизионен акт № Р-22221320005086-091-001/04.01.2021 г., издаден от П. Т. П.– орган, възложил ревизията и Г. С. Б. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 420/29.03.2021 г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с който е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 40 700.00 лв. по фактура №000...05/30.09.2019г. издадена от [фирма] и са начислени лихви в размер на 5 065.29 лв за данъчен период м.09.2019г.

ОСЪЖДА „Х-Т. 2018“ Е., с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя Ж. А. И. „да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1902,96 лева /хиляда деветстотин и два лева и деветдесет и шест стотинки / разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: